

выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
каждыи въ пятницу свѧтыи о 5-й год. поп. Литер додатокъ
кужъ кол. 15-го и поєздного днія кожного мѣсяця
редакції „Адміністрації“ підъ Ч. 44 улиця Галицка.
Рукописи засвартяються лише на попереднє застереженіе
зглошено приймаються по цѣнѣ 6 кр. бѣль одног
страницы печатанія, въ руслѣ „Надбесланію“ по 20 кр. а. в.
Редакція неопечатаній вѣль бѣль порта.
Предплату и кімерати приймаються: У Львовѣ Адмі
ністрації „Дѣла“. У Віднѣ Haasenstein & Vogler, Wall
gasse 10; M. Dukes, Klemmergasse 13; G. L. Danbe &
Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter
Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo
glar, E. L. & Co. Въ Парижі Agence Haas. Въ Рост
ії Редакція „Кіївської Старини“ въ Кієвѣ, поточн
ії газети „Бюро“ В. F. Зама въ Одесѣ Дери
жавская ул. д. Ралли 9.

Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ
о скорѣ надсиланьї предплаты и вы
ровнаньї залегостей.

Галицка автономія.

По поводу нашихъ статей въ дѣлѣ про
екту військо-політическому о розширенію ав
тономії Галичинѣ — піднесли польскій газеты
великій крикъ, якъ се такъ мы, Русини, мо
жемо бути противниками розширенія автономії,
точка она у насъ спочивала и въ рукахъ
польскихъ. Автономія префѣнъ — кажуть они
— сама собою результатъ поступу, рѣчь дуже
горя и користна для розвою національного, а
у насъ она спонсна свою добру службу зароб
ово да Полякамъ, якъ и Русинамъ; чого-жъ
Русини не задоволені, чи може взыдахути за
часами військо-централізму?

Якъ бачимо, въ тихъ замѣтахъ треба
розділити два моменты: одинъ — то автономія якъ форма управы въ теорії, а другій —
то автономія въ практицѣ, у насъ, де мы, Русини, не маємо способу користати въ неї не
то въ рѣвнѣ мѣрѣ съ Поляками, але бодай
то въ дробнѣ частинѣ. Автономія якъ та
ко ми не осуджуємо, — Русинъ любить са
моуправу, якъ се свѣдчить и его исторія, —
амъ вже само понять автономію, „самоуправу“
стоить въ суперечности съ тымъ фактъмъ, що
того не „сама“ управляетъ собою, а управляетъ
нимъ хто-небудь другій. У насъ же въ галиц
ьїї Руси такъ дѣйстно есть: Русь нѣбы має
„самоуправу“, але не она „сама“ управляетъ со
бою, а Польща. Такъ вже виходить въ тен
денційнихъ ординацій виборчихъ, такъ виход
ить и въ безвоглядного використування Поля
ками того упривилегіованого становища, яке
бѣль часу заведенія автономії мають въ Га
личинѣ.

Фактъ есть, що галицкій Поляки въ нѣ
кій спосѣбъ не хотятъ допустити Русинамъ
до участія въ автономії. Вже-жъ се може по
служити во притчу цѣлому свѣтлови, що въ
Выдѣлѣ краївомъ нема анѣ одного Русина!
Во притчу цѣлому свѣтлови може послужити
и справа видали рады повѣтівими въ Турецѣ,
для того, що рада складається въ бѣльості
Русинамъ, отже и видали мѣгь-бы бути въ

Дѣло

бѣльости рускій, бѣль часу заведенія рады по
видали въ Галичинѣ урядув все одинъ и
той самъ (авъ половинѣ видали вже) ви
дали повѣтівими рады! Не говоримо вже о
тихъ пекельныхъ агитаціяхъ при всѣхъ ви
борахъ до рады повѣтівихъ, де не конче мор
альными средствами впливавши на народъ
сельской и маломѣстской, щобъ не выбирають до
рады Русинамъ; не говоримо вже и о тихъ
рѣзниордніхъ впливахъ и махинаціяхъ при
виборахъ до самыхъ видали повѣтівихъ,
— не говоримо, бо се рѣчь звичайна, що
дenna.

Рады повѣтівими уважаються у насъ ин
ституціями польско-„народовими“ а не „кра
евими“ въ правдивомъ значенію, они мають
бѣльше руководитися политикою, якъ дѣйст
війнимъ интересомъ повѣтівими. А що въ польско-
„народовій“ политицѣ въ Галичинѣ верховод
ить шляхта „народова“, то она має претен
сію до головного впливу и надаванія тону та
кожъ въ видалихъ повѣтівихъ — ажъ до
того степеня, що не може стерпѣти, що бѣль я
кій-небудь „плебей“, в. пр. Дмоховскій въ
Городку, мѣгъ бути не то маршалкомъ, але
бодай вице-маршалкомъ повѣтівими. Суспіль
ність польска, середъ котрої дуже мало незав
исимого, демократичного елементу (польську
бюрократію не назовемо префѣнъ „независимо“)
нагнувшись спину глядитъ на все то
безвоглядно, — але мы, Русини, отчуждавши
се глубоко и де только маемо случай, завѣт
и закладаємо свѣй протестъ. На вѣчу всѣ
народнімъ у Львовѣ селяне нашій громадки
запретували противъ нынѣшніхъ рады повѣт
івихъ, обзываючися на вѣтъ численній голосы,
щобъ ихъ зовевѣмъ „екасувати“, бо „кошту
ютъ богато, а хбса въ нихъ нема“...

(Ковець буде.)

Вечеръ „Рускої Бесѣди“

въ Тернополі

въ память смерти Николы Костомарова от
бувся д. 2 н. с. серпня и видали підъ кождымъ
взглядомъ гарно. До піднесення настрою того вече
рка причинилось чимало непріятнія інтермеццо съ
властями політичними, котре зворушило умы
всѣхъ Русинамъ не только мѣста Тернополя, але

и противъ огню (въ часѣ пожежи) и т. п. Од
нимъ словомъ, на всяку очевидчицу потрѣбъ бувъ
обрядъ або молитва. Памятаю, якъ разъ, прочи
тиуючи батькови увіятоки церковній візити, що
хорошилися въ церкви, я надібавъ въ нихъ згад
ку про звичай звонити кожного вечера въ звонѣ,
абы парохіяне въ всѣхъ домахъ зговорили „Бого
родице Дѣво, радуйся“, — звичай, першій разъ
заведений въ царюхії увіятоку властю по пра
кладу римско-католицкихъ церквей. Батько, ко
тый дуже дороживъ тымъ захованіемъ въ паро
хії звичаємъ, а не любивъ увіятівъ, дуже зди
вувавовъ той згадцѣ, але потомъ рѣшивъ, що у
увіятокїї візитаторъ каже виправду, а що запевно
увіятокїї священикъ, о котрому візита говоритьъ
якъ о недбалці, опустивъ и той звичай; що въ
его батька звонили, у всѣхъ православныхъ па
рохіяхъ зъ-давна звонили... Звонъ лишився по
давному... Такъ само думкували бѣль и о обли
ванію при хрестѣ и хрестивъ черезъ обливанье,
„по старому“, а не „по новому“ черезъ умоченіе,
якъ бѣль выражався.

По службѣ Божої поважній парохіяне зъ
церкви йшли до батька домовъ „на молитву“. Въ
комнатѣ, що мала голосне имя „покою“, була
глиняна підлога, „канапка“, покрита коверцемъ
домашної роботи, щѣсть простихъ стільцівъ, та
кій самий стілъ, потомъ додано комоду и малень
кій столикъ. Меблівъ небогато! За то образъ
було немало, на всѣхъ стінахъ, всѣ въ природ
ній величинѣ, на полотнѣ, такъ що „покой“ по
дававъ на молельню або каплицю. На стілѣ вже
передомъ приготовленій були: варенуха, хлѣбъ,
масло, пироги. Батько голосно прочитав молитву| Въ той пісні злученій були два тяжкі для сорца

Предплатна „Дѣла“ для Австрії: для Россії:
за цѣлій рокъ . . 12 зр. на цѣлій рокъ . . 12 рубл.
на півъ року . . 6 зр. на півъ року . . 6 рубл.
на четверть року . . 3 зр. на четверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“:
на цѣлій рокъ . . 16 зр. на цѣлій рокъ . . 16 рубл.
на півъ року . . 8 зр. на півъ року . . 8 рубл.
на четверть року . . 4 зр. на четверть року . . 4 рубл.
на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
на цѣлій рокъ . . 5 зр. на цѣлій рокъ . . 5 рубл.
на півъ року . . 2.50 зр. на півъ року . . 2.50 рубл.
Для Закарпатії, окрімъ Россії:
на цѣлій рокъ . . 15 зр.
на півъ року . . 7.50 зр.
на четверть року . . 3.75 зр.
съ дод. „Бібліотеки“: на самъ додатокъ:
на цѣлій рокъ . . 19 зр. на цѣлій рокъ . . 6 зр.
По подніжнє число коштъ: 12 кр. а. в.

На естраду виступивъ п. Ол. Барвінський
принятый гучними оплеоками и повитавши сердеч
но збраними гостямъ, виолосавъ гарні, старанно
оброблене слово о житю и працяхъ Н. Костомарова.
Зи синь слідували продукції музикальний та во
кальний, всѣ виконаній дуже удачно. Дѣй зъ по
мѣжъ нихъ заслугують на особливіе поднесеніе:
хоръ селянтъ денисовськихъ підъ проводомъ заслу
женого о. Витошинського, и хоръ дѣвчатъ підъ
проводомъ Вп. панѣ Барвінською. Молодій и кра
сивій співачки виступили въ народніхъ строяхъ
и своїми звонкими, мелодійними голосами отпі
вали гимнъ „Боже великий, єдиний, Русь-Україну
храна“, котрого слова уложивъ український по
етъ Верниволя а музику Лисенко. Простій, сер
дечній слова и рівно проста, релігійній настро
ємъ поднесена музика того гимну глубоко запа
дають въ серце слухача, и мы вѣщуюмо новому
сому гимнови широкій хдѣ по нашихъ читаль
няхъ, по селяхъ и мѣстечкахъ; своїмъ релігій
нимъ настроємъ бѣль надається навѣтъ до співала
по церквяхъ. Гарні співачки, нагордженій цѣ
лою бурею оплесківъ, мусили отпівати его два
рази. Лишаючи подробнійшій описъ сего вече
рка якъ і слідуючою по нѣмъ забавы спеціальному
кореспондентові вандровничому, мы згадаємо
только про вече, устроєну для вандровниківъ
„Рускої Бесѣди“. До той вече засіло до 70
людей; за отомъ виогошено колька беодъ,
въ которыхъ поднесено особливо промову п. Кали
товскому въ честь головного дѣятеля тернополь
ської громади п. Ол. Барвінського и въ честь „Ру
скої Бесѣди“; дальше промову п. Коцовскому въ
честі о. Витошинського и денисовськихъ селянъ,
котрі разомъ съ вандровниками засѣли до вече.
П. Барвінський коротко але сердечною промо
вою подякувавъ вандровникамъ, що такъ численно
загостили до подолької столицї.

На другій день рано вандрівники вишли
до Микулінця черезъ Прошову, де въ гостин
ніймъ домѣ о. Варалучинського ждало ихъ шире
и гостинне принять. Огти по обѣдѣ рушили одн
на возахъ а другій пісні до Микулінця. Ту не
було кому телеграфувати, отже заказъ видали
для всѣхъ вече, а занесеній ополія для Тер
нополя, — и якъ мы дальше дѣзналися, такожъ
для Теребовлї, — остався для Микулінця въ своїй
силѣ. Для того вече зворушило засідання до вече,
и поневоли прійшло ограничити на самихъ тан
цівъ.

батькового выпадку въ его житю: вдвоєтво и
зломана доля старшого сына.

Ой, у полѣ рѣчка,
Черезъ рѣчку кладка, —
Не покидай, козаченьку,
Родненського батька.
Bo якъ батька покинешь,
To й самъ марне загинешь,
Рѣченкою быстренькою
На Дунай заплынешь...

Уже коло тихъ слівъ голось батьковъ дрожавъ,
слозы текли зъ очей его, бѣль силувавася, аби до
співати остатній отихи:

A вдариво бѣдний вдовецъ
Ta въ полі руками:
Дѣтій мої дробненські,
Пропавъ же я съ вами!

Тутъ батько падавъ лицемъ на „канапку“,
довго и голосно ридавъ и въ плакали. Та пісня
незмінно дяляла на сцену и не тратила свого
значенія для батька навѣтъ тогдѣ, коли „дѣтії“
давно вже перетали бути „дробненськими“ и мы
съ братомъ були вже „богословами“, а сестра
судженою...

Розумієся, батько бувавъ въ гостяхъ у сво
ихъ парохіянъ, и не лише на поминкахъ, а и
безъ всякої причини, зъ пріязні, и лучалося, що
вертавъ эти гостини подпилити. Коли мы съ бра
томъ були вже „богословами“ и досить вже ви
шлютували були семинарщикою, мы иногда спе
речалися съ батькомъ за таке братанье съ „му
жиками“. Батько дуже сердиво на насъ и дор
кавъ „новымъ“ священикамъ за бокованье бѣль
мужика“. „Здѣ мою, — говоривъ бѣль, — му
жикъ више и Бога не забувае, а безъ мене зайд
утся — впютоя якъ безроги, блоги, скверно

голосами отвѣтно звеличали ті роковини. Слыша до розваги Выдѣлу „Руским Бессѣдѣ“, которая такожь въ короткѣмъ часѣ буде вестити свое чвертьстолѣтїе, заснована вышесъ издаваны меценатами, а за стараньемъ Лавровскаго, що выклопотавъ въ соймѣ субвенцію для нашего театру (мимо горячай опозиціи творчаго маршала краевого, который иѣхакъ не хотѣлъ датися переконати рускимъ посламъ въ интеллигентіи и быстроумному селаниновицю словомъ Демкову), дѣсталася „Бесѣда“ зарадъ туту въ свои руки.

Зъ Рогатына.

(Отозва до дѣлоў). Честнѣй Брати! Зъ устье Вор. митрополита Сильвестра подчашъ его интронизаціи, д. 23 ст. ст. цвѣтна с. р. чули мы потѣшне запевненіе, що днѣ радо хоче заняться полученiemъ нашою незавидной дѣлоў. Переѣждажиши черезъ Рогатынъ днѧ 25 ст. ст. черви с. р. Преосвященный то повторивъ и не измѣнивъ о єго щирой воли, що и въ дѣло то вередѣ. Але мы не повиннѣ ставати середъ дороги, а мусимо старатися помагати щирому днѧ наше Владыцѣ, выказуючи, де намъ долга и вико средства чи лѣку потрѣбно на вылеченіе нашої недолѣ. Зъ той причини вѣрились мы днѧ 4 (16) липня с. р. подъ проводомъ Вор. о. крыл. Иполита Дверовича и на той зборѣ ухвалили:

1. Часосимми „Дѣло“, „Батькѣвщина“ и „Руска Рада“ завѣзвати дѣкоў въ всѣхъ орестностяхъ Галичини и Буковины, щоби для дальніхъ нарадъ збралися въ Рогатынѣ днѧ 22 руского серпня сего року на 10 годину въ рана и вголосили до тамошнаго пана Іллі Бойкевича, секретаря збору.

2. Нарядитися на тоймъ зборѣ: 1) хто має найматься дальше розпочатымъ дѣломъ, бо до сего часу занимався тымъ выдѣль дѣкоў въ бобрѣцкого, ходоровскаго и рогатынскаго дѣканатовъ, а теперъ, коли дѣло зачиняется на бѣль розмѣръ розвивати, потрѣбно конче вибрать таке тѣло, которое було бы упражнене въ імені дѣкоў тымъ дѣломъ займатися, и 2) откі мають покриватися выдатки потрѣбніи веденіе дѣла.

3. Подати прощеніе до Сойму краевого о субвенцію для нашого товариства, а до Рады державной о дотацію для дѣкоў, который въ краю занимаютъ публичне становище, суть имено узаній, и которыхъ удержаніе ще Іоаннінскими правомъ приписане, потребує нынѣ реформы. Отожь нашимъ дѣломъ есть тѣль ласкавыи покровителіи, который занимаются нашою долею, заявити, якъ суть потреби наші и въ якій направленію нашої недолїи зарадити.

Важнѣ ті точки всѣхъ нась дотыкаються вѣтъ врэзливанія замежить дальша доля наша. Для того взыгаемо ЧЧ. Братей на день 22 рус. серпня збралися въ Рогатынѣ. А що трудно буде вѣтъ розногъ причинъ вѣтъ явити, то було бы добре, щоби кождый або два, три деканати бодай одного делати выбрали въ новомочію прислали на то зображеніе...

Рогатынъ днѧ 1 серпня 1885.

Ілля Бойкевичъ, пѣвецъ рогатынскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Открытие ради державної). Поступаючи въ важності, на коли толькі не стане въ дорозѣ вѣжнаго перешкода, то рада державна буде скликана около 20 вересня на 4 недѣль. Въ часѣ тѣмъ уконститууются бюра, буде предложены бюджетъ, выберутся комісіи и имовѣрно отбудеться такожь дебата надъ адресою. Въ жовтню отбудеться скликаніе силійской делегації, которыхъ нарады потривають може около три неї, тактъ що на шадоластъ и грудень будуть може бути скликаніе краевъ сойми. Въ грудній передъ святами, здаєся, не буде вже скликаніа рада державна, бо сойми потривають имовѣрно вѣтъ часъ а для ради державної не позостало бы лиши колько днівъ на нарады, скликаніе ради державної наступило бы хиба лиши на случай може бути важної потреби. За то по новому розѣ буде рада державна скликана на довшій часъ.

(Справа окремого ческого банку) якъ скоро вѣтъ великимъ шумомъ проявилася, тактъ и скоро звону притихла и праса майже вже нею не займає. Мадагаскаръ ясно доказали Чехамъ, що они вѣтъ не думають помагати имъ до осягнення їхъ задушевныхъ цілей. Що до исторіи австрійско-Угорского банку мусимо туту що запримітити, що банкъ сей, давнійше Nationalbank, бувъ вѣтъ одностайнимъ а досервя въ 1867 р. ставою обильнымъ и въ 1878 вѣтъ зреограниченою въ підставѣ дуалистичної. Привилей банку сего юїчного досерва 31 грудня 1887 р. въ продовженіе привилею не внесено що доси жайло прошвея.

(Зелозъ цѣсаря австрійскаго съ царемъ) має вѣтъ въ Кромѣрижу на Моравѣ бѣ 24 до 26 с. р. „Rokok“ доносить зъ Кромѣрижа, що тамъ праїхали оногди гофратъ Клявія, секретарь австрійскаго Раваха, фурер дубровскій Ельць, архітекторъ и тапіцеръ дубровскій и вѣтъ наймали тамъ вѣтъ комінати въ гостелю Симона на часѣ бѣ 15 до 30 серпня с. р. Рѣвностно реставруєся такожь вѣтъ великимъ поспіхомъ архієпископа чалата, — Нынѣ отбувається вѣтъ цѣсаря австрійскаго съ цѣсаремъ Вильгельмомъ въ Гастайнѣ.

Що до сего вѣтъду, то пише „Schles. Ztg.“, що ему не можна привисувати жадного значенія по-латинскому разъ для того, що въ вѣтъдѣ сѣмъ вовзме участъ такожь и цѣсарева австрійска, а по-тому, що до Гастайнѣ не приїде анѣ кн. Бисмаркъ анѣ гр. Кальноки. Вѣтъдѣ сей буде чисто лиши актомъ куртказія и особистою дружбою. Що же дотыкає вѣтъдѣ гр. Кальнокаго съ кн. Бисмаркомъ, то каже загадана газета, що вѣтъдѣ сей наступить имовѣрно въ часѣ приїзу кн. Бисмарка на купелѣ до Гастайнѣ въ слѣдуючому мѣсяці. Варандѣ кажуть, що кн. Бисмаркъ сего року вже нѣгдѣ не вѣтъдѣ на купелѣ, але вѣтъдѣ обуть зовоємъ безпідставий, бо приказы якъ кн. Бисмаркъ дає що до своєї подорожи, держатся засвѣтъ въ якъ найбѣльшої тайни. Допускають вѣтъдѣ, що вѣтъдѣ обохъ тыхъ мужѣвъ паствути въ Зальцбургу, а головнимъ предметомъ нарадъ обохъ дипломатівъ будуть питанія економичні.

(Долгіно австрійске товариство „Bauernbund“) розблодило окружниківъ до вѣтъдѣ громадъ сѣльськихъ въ Австрії долині, въ котрѣмъ по-дає всѣ тѣ бажанія и жаданія, до переведенія котрьхъ въ интересѣ селянства треба-бы припустити вже на найбѣльшої сеїнії рады державної. Товариство се жадає межи іншимъ: зменшенія вѣтъдїка и зменшенія видатківъ державнихъ; зниженія податківъ, заведена замѣсть дотенерѣшніхъ податківъ одного лишь доходового, прогресивного податку, знесенія фідеїкомісіовъ, зменшенія пристору бѣльшихъ поспіостей, замѣны всіхъ інституцій кредитовихъ на державній, обмеженія великої промисловї фабричного на користь ремісла и надання автономії ширшої підстави; дальше охоронного цла протиць Угорщини и опеки противъ привозови всѣхъ тыхъ продуктівъ заграницькихъ, котрь суть небезпечній для питомого промислову и ремісла и т. д. Жаданія такожь и якъ справедливъ въ очахъ ультраконсерватистовъ нашли велику неласку и она заразъ обсыпала ихъ всіхъ роду клеветами и підозрѣваніями о стромленія соціалістичній и анархичній.

(Тайне вибезеніе актівъ) зъ загребскаго архівуму до Будапешту наробило въ цѣлой Хорватії не мало шуму, который все ще не успокоївся. Хорватскій посолъ збравши двадцять піддіобовъ на петицію постановили зажадати скликанія сойму спеціально для сеї справы.

ЗАГРАНИЦІЯ.

(Франція). Въ Франції доси ще не притикала сварня парламента по поводу кредиту для Мадагаскару а головно отгомонъ борбъ по-међи Ферримъ а Клемансомъ зъ причини тогожь кредиту. Феррі виступивши першій разъ бѣ 10 часу въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несправедливъ ста-лася черезъ недовѣрь парламенту. Одну отраду — казавъ Феррі — має днѣ въ тѣмъ, що на слѣдникъ его пойшовъ тою самою дорогою. Сй слова викликали велику бурю въ парламентѣ и спонукали головно Клеменса вищити противъ Феррого. Сй, можна-бы сказать скандальні сцены зъ парламенту, суть ще доси предметомъ обговорюванія для газетъ французкихъ и майже всѣхъ докладають, якъ несп

зарова праса⁴ любуєся въ сенсаціяхъ, въ виду мужало небезпечністю, якогохъ на дѣлі нема, а противъ которыхъ слаїбы вонь цільною арою залишъ браїть, — тоже чисточа публика така «самація» мусить въ загальї припинати дуже осторожно.

— Органъ «галиційськихъ шляхтичів» (таковъ називъ у достописа «Мір» въ данихъ кругахъ польськихъ), перешовши підъ редакцію о. Онукрія Ленківського, не забудавъ що до содеряння въ тенденції але і въ язиковъ зерно, але пагомбю що до язика починає въ кожному числімъ бльше «таємнуга» і якъ такі дільни цілі, то зажає співчтво рокъ 1885, органъ «галиційськихъ шляхтичів» буде відштати свою позитику «мира» для польської шляхти — якъ юзъ «Словъ». Що за дилекомъ о. Онукрія! Въ гімназії Франца-Іосифа Рузвізіямъ релігію викладає язикомъ «Лагодівкі», а въ «Мір» зновъ Польськимъ позитику буде викладати язикомъ «Словъ»! И пай хто що говоритьъ, що у насъ нема дипломатівъ!

— Именованія. П. заміськікъ зменшувані праптикуютъ будівництва Франца Михальського, Жигмонта Зелінського і Кароля Войцеховського адъютантами будівництва. — Рада школи країна іменувала учителя Івана Галана въ Рудникахъ дійснимъ учителемъ школи етатової въ Бібрії і Александра Корильського въ Залізості дійснимъ учителемъ школи етатової въ Вишнівці.

— На продажі ліцензійну виставленій въ трибуналъ стансілавській фольварокъ Іванівка коло Богородчанъ. Ціна виставлена 24.738 зр., а речинець для 21 вересня.

— Въ вишнівській реальній школі у Львові було сь концімъ сего школиного року 195 учениківъ, межи тими 8 греч.-кат. обряду а 7 въ нихъ рускої народності.

— Видѣль читальни въ Полтаві складає спільну працю подаку сів'ятому товариству «Проестьта» за увідленій даромъ книжочки свого вистава въ чоловікъ 60 працівниківъ.

— Громада Броди посталовила вибудувати школу, котрого кошти обчислена на 22.390 зр. Въ її цілі розписала громада жівота Бродівъ сферту въ речинці до дні 31 с. м.

— Морозъ і снігъ въ серпні. Отъ дівного вже часу дісяти у насъ чуті сильний холодъ а въ почи павіть, особливо на досвідкахъ, стає вже таїні такъ холодно якъ-бы въ пізній осені. О таїні самі холодъ а павіть и о морозахъ і снігу доносять въ ріжнихъ оторбін монархії. Въ північнихъ Чехахъ морозъ нарівні значної шкоды, такъ само і въ Семиграді. Въ Боснії вгинуло въ наслідокъ морозу богато худобы і дробу.

— Дробні звіти. Нині, 6 л. серпня має відбутися вічічане п. Михайла Левицького съ панію Савіною Стрельбіцькою, дочкою пароха въ Підгородю коло Рогатинъ. — Рівною сегодня має відбутися вічічане п. Юліана Ставицького съ панію Юлією Легінъ въ Перегиньску. — Для 9 л. серпня відбудеться вічічане п. Северина Стрельбіцького съ панію Германою Бахталовською въ Бережанахъ. — Для 11 с. м. відбудеться въ церкви св. Петра і Павла у Львові вічічане п. Якова Красівського съ п. Альмою Мухівною, дочкою урядника ц. к. заміськікъ. — Дра Бернарда Левенштайні, рабина «поступовихъ» жидівъ у Львові, отзначає цісаръ кавалеромъ хрестомъ ордена Франца Йосифа. — Кръл. о. Фацієвичъ повернувся уже зъ Бузупола до Львова. — Въ Ауссе померла для 4 с. м. графиня Анна Меранъ, вдова по пок. архікн. Іоанні. Покойна була дочкою почмайстра Плохія въ Ауссе і отзначалася незвичайною красою. Архікн. Іоаннъ познавъ єї підчасъ своїхъ подорожей по Стирії і постановивъ бути єї нею оженитися. Сemu однакож довго протягиво цісаръ Францъ. На послідокъ получивъ архікнізмъ Іоаннъ познаніє въ 1827 р. подружився зъ свою «Нані», котрі познайшло получила типу баронової Брандтъ аще познайшло типу графині Меранъ. — Архікнізмъ Альбрехтъ пріїхавъ оногди до Львова і становивъ въ готелю Жоржа. Вчора рано відбувся на яновській обов'язкові великий переглядъ войска а о 2 год. по поєднанії великій галійський обідъ въ готелю Жоржа. Нині виїжджає архікн. Альбрехтъ до Городка а вчера вінъ знову до Львова, зъ-бти оттакъ знову виїде паколька днівъ. Для 8 с. м. архікн. Альбрехтъ поверне знову до Львова і перебуде тутъ до дні 11 с. м. За другимъ пріїздомъ відбудеться въ міській стрільниці велике стрільання за нагороду. — Цісаръ дарувавъ громаді Кобиля, пов. забарзікого, 100 зр. запомога на будову церкви. — Для 1 с. м. познайдено у Львові на Байдакахъ прибори до підробівания фальшивихъ шахтокъ, котрі недавно въ такъ великомъ числі були познайдені у Львові. Фальшивікъ або нарібникъ собі вже досить фальшивихъ грошівъ, або наликають карти або фальшування, бо мусіть прибори та вже більше дівного часу сховати въ корчі, де ихъ знайдено, позаякъ вже заржавлені. — Сильне землетрусене далося почути въ Ташкенії, де въ Біловардську завалилася церква, привалюючи собою богато людей. Въ богато місціахъ землю популкала і позаладалася. — Товариство кредитове земське у Львові виступило капіталомъ довжий властителемъ добре Жарикову въ Ріштівському а въ Бортникахъ въ поїзді топмайданомъ. — Левъ Таксіль, членъ недавнього антикотільського конгресу въ Римі, познавшися знову до католицької церкви отримуючи торжественно всеого, що писавъ доси противъ католицької церкви. Таксіль має збігати редакторомъ одної зъ бльшихъ газетъ видаланихъ въ дні католицькому.

Вѣсти зъ Аепархії Львівської.

Введеній якъ другій сотрудникъ при архікн. гедральській церкві о. Юра с. Созоень Левицькій.

Пригаданія заміськікъ годиться на каноничну інституцію о. Іоана Сінгалевича запрепентованого на Бедзелю, дек. синатицького і на іменованіе о. Александра Темницького префектомъ духовної семінарії у Львові.

Обвѣщенія.

I.

Ч. 3.360. На принять кандидатівъ до ген. гр.-к. семінарії духовної у Львові възначається дні 29 вересня с. р., въ котрому убѣгателі мають явитися до попуту въ тутешній канцелярії. До того дні мають такоже внести сюда поданії єї свідоцтвами: 1) рожденія, 2) морально-нравственія, 3) учбовихъ шкіль народнихъ, гімназійнихъ і попуту врілості, 4) здоров'я бть хікара поїтого або семінарського, 5) вдоводенія повинності асентерункової, если валежать до якіс, бть дотичного ц. к. староста, 6) убожства, затвердженій черезъ дотичне ц. к. старосто.

На принять кандидатівъ до центр. гр.-кат. семінарії духовної у Відні възначається день 10 вересня с. р. Въ той день убѣгателі мають явитися до попуту въ тутешній канцелярії, а передъ тими внести сюда єї самими свідоцтвами, що поіменовані въщі.

Отъ Епископської гр.-кат. Консисторії.

Перемышль дні 28 липня 1885.

Іоаннъ, Епізъ.

II.

Ч. 3.361. До принять воспитанниківъ въ тутешній півческій заведень фундації бд. п. Іоана Сінгалевича на рокъ шк. 1885/6 възначається речинець на дні 1 жовтня 1885 року.

Условія до принять доконче потрібні суть:

1) укоїченій 17 рокъ життя, 2) непорочність обычай, 3) укоїченія IV або бодай III кляса школъ народнихъ бть добрымъ успіхомъ і 4) добрий, чистий і вже мужескій (не дітотій) голосъ. Убѣгателі мають дотичні єї свідківъ подані, засмотрені въ потрібні єї свідоцтва, внести сюда черезъ дотичні парохи. Уряды найдалише до 25 л. вересня с. р., а самі явитися лично дні 1 л. жовтня с. р. въ тутешній канцелярії. Хто зъ кандидатівъ не доповнить въщі означеныхъ умовъ, того поданіє не буде увагляднене.

Замість формального єї свідоцтва родженія і хрещенія досяти буде, если дотичні парохи, уряды на прошенію убѣгателя рокъ, місяцъ і день родженія і хрещенія кандидата а такожь імя, станъ і місце пробування отца его привітити.

Отъ Епископської гр.-кат. Консисторії.

Перемышль дні 29 липня 1885.

Іоаннъ, Епізъ.

Переписка Редакції і Адміністрації.

Вл. Ів. Яр. въ Ябл. Дотепершні випуски «Словаря» Желєховського коштують 9 зр. 50 кр.

Вл. Вол. Шух. въ П. В. А. въхідъ сьегодня въ дальшу дорогу, тоже годъ було. — Вл. Дописувателі въ Скалатини. Въ слідуючому числі. — Вл. Дописув. зъ-підъ Грималова. Даруйте, що трохи, за-для подостані місця, скорочено. — Всч. К. С. въ Ж. Одзерзі, дикуюмо. У насъ тепер завізно, тоже простіть малу проволоку.

Черезъ редакцію «Дѣла» прислали:

— На Правотарь Аукчія П. Т.: Олена Д. зъ України 3 зр. 25 кр.

Аптека РУКЕРА во Львові

поручас

1315 60—?

конякт. лѣчущій, правдивий французькій въ ріжнихъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., — такоже малигу.

Ц. к. генеральна дирекція

австрійськихъ жівітнинъ державныхъ.

Вышию въ плану єоды важний бть 1 червня 1885 р.

Отходитъ зо Львова:

Поїздъ мішаний 6 год. рано зо Стрия, Станиславова, Хиріві.

Поїздъ особ. зо 11 год. 25 мин. передъ полуднемъ зо Стрия, Станиславова, Хиріві.

Поїздъ особ. зо 7 год. 10 мин. вечоромъ зо Стрия, Станиславова, Гусітьни, Хиріві.

Поїздъ міш. зо 2 год. 10 мин. въ ночі зо Гусітьни, Станиславова, Стрия, Хиріві.

Приходить до Львова:

Поїздъ особов. зо 8 год. 5 мин. рано зо Стрия, Станиславова, Хиріві.

Поїздъ мішаний зо 4 год. 15 мин. по полуничъ зо Стрия, Станиславова, Хиріві.

Поїздъ міш. зо 2 год. 15 мин. въ ночі зо Гусітьни, Станиславова, Стрия, Хиріві.

Отходитъ зо Станиславова:

Поїздъ особов. зо 9 год. 40 мин. рано зо Нового Санча, Стрия.

Поїздъ особов. зо 9 год. 2 мин. передъ полуд. зо Звардона, Стрия.

Поїздъ мішаний зо 5 год. 37 мин. по полуничъ зо Гусітьни, Стрия.

Поїздъ особов. зо 6 год. 51 мин. по полуничъ зо Звардона, Стрия.

Приходить до Станиславова.

Поїздъ мішаний зо 4 год. 48 мин. рано зо Нового Санча, Стрия.

Поїздъ особов. зо 9 год. 2 мин. передъ полуд. зо Звардона, Стрия.

Поїздъ мішаний зо 5 год. 37 мин. по полуничъ зо Гусітьни, Стрия.

Поїздъ особов. зо 6 год. 51 мин. по полуничъ зо Звардона, Стрия.

Приходить до Станиславова.

Поїздъ мішаний зо 4 год. 48 мин. рано зо Нового Санча, Стрия.

Поїздъ особов. зо 9 год. 2 мин. передъ полуд. зо Звардона, Стрия.

Поїздъ мішаний зо 5 год. 37 мин. по полуничъ зо Гусітьни, Стрия.

Поїздъ особов. зо 6 год. 51 мин. по полуничъ зо Звардона, Стрия.

Поїздъ мішаний зо 4 год. 48 мин. рано зо Нового Санча, Стрия.

Поїздъ особов. зо 9 год. 2 мин. передъ полуд. зо Звардона, Стрия.

Поїздъ мішаний зо 5 год. 37 мин. по полуничъ зо Гусітьни, Стрия.

Поїздъ особов. зо 6 год. 51 мин. по полуничъ зо Звардона, Стрия.

Поїздъ мішаний зо 4 год. 48 мин. рано зо Нового Санча, Стрия.

Поїздъ особов. зо 9 год. 2 мин. передъ полуд. зо Звардона, Стрия.

Поїздъ мішаний зо 5 год. 37 мин. по полуничъ зо Гусіть